

"Các em gái ở đây biết chi u chu ng l m..."

Tên n n m i d m đã bi n t ng v i nh u hình th c và có m t "trên t ng cây s " len l i đ n t n vùng sâu vùng xa h u h t các t nh mi n Tây.

ở p, xã Long Hi p, huy n B n L c, ch m t đo n đ ng ng n kho ng 200m nh ng có đ n g n ch c quán cà phê, s đ ng 4, 5 t p viên n tr , tu i đ i t 17 đ n 22, là nh ng cô gái chính hi u thôn quê, đ n t B n Tre, Gò Công Tây, Gò Công Đông (Ti n Giang). Trang ph c các cô gái s đ ng r t đ n gi n, ti n l i: áo bà ba, đ b , đ ng , ho c qu n jean, áo thun,... công vi c ch y u mà các cô gái ph i làm m i ngày là lôi kéo khách "vào trong", th c hi n hành vi kích d c, kích d m, giá ch 60.000 đ ng. N u có nhu c u mua bán thì giá c dao đ ng t 150-200.000 đ ng khách s n g n đó.

Thu c đ ng n i đình n i đ m và "k c u" nh t trong làng cà phê kích d c, m i d m trá hình, tuy n qu c l 1A huy n B n L c là hai quán cà phê do hai ch em làm ch kinh doanh, ch cách nhau ch ng 50m. Th i gian tr c, quán có treo b ng hi u là "Dũng", sau này thì b luôn b ng hi u, trong quán lúc nào cũng 4, 5 cô gái tr trung, xinh x n ph c v khách đi đ ng, b t k l quen gì cũng đ c các cô gái m i g i...

M t chi u cu i tu n, tôi và ng i b n ghé quán cà phê Dũng, b n tôi nói nh : "Các em gái ở đây bi t chi u chu ng l m...". Và khi cô gái b c đi l y n c ng t, b n tôi cho bi t, ch quán th ng xuyên tuy n t p viên m i và hoán đ i nhân viên gi a hai quán.

Đi m cà phê mà chúng tôi đ n, có khuôn viên khá r ng, nh u vống đung đ a m c vào cây tr ng cá, quán này và quán c a ng i ch ho t đ ng đã g n hai ch c năm, luôn làm hài lòng khách đ n, v a lòng khách đi, nh cung cách ph c v "t n tình" c a đ i ngũ t p viên n tr đ p n i đây.

Quan sát tôi th y có 5 n t p viên n , cô gái Th m i 17 tu i, ph c v ở bàn chúng tôi nói: "Nhà

em đi gọi nhà vợ anh chửi quán, mới đến đây làm hỏi đi p 10, trung bình mới ngày thì em cũng đi c 4, 5 tua khách, hôm thì b ỹ, chửi nh t thì c ch c tua 10 n đó...".

Theo hỏi ng nhìn c a cô gái, tôi nhìn thấy m t ng i đàn ông n m đông đ a vòng trong quán, m c áo s mi tr ng b qu n trông r t l ch s, đó chính là ch quán cà phê. Khi tôi hỏi n t n l ng, cô gái c i ng t ngh o nói: "Tôi em đây không ai có l ng c, ch ng nh ng v y mà m i tháng thì em còn ph i n p 300.000 đ ng cho v ch ng anh Dũng, anh Dũng nói là t n lo lót gì đó cho m y anh phòng ch ng t n n, n u thì em không mu n b t qu tang...".

Th y chúng tôi hỏi chuy n đã lâu mà ch a đ đ ng gì đ n vi c "vào phòng" Th gi c: "Hai anh vào trong vui v đi, thích cô nào thì anh c g i, thì em đây đ u có tay ngh ph c v các anh quên c l i đi v ...". "Có tay ngh à, cũng hay đó, nh ng ai đ y em v y, b ông ch h ng đ n h?". Nghe ng i b n tôi trêu, cô gái Th li n nói: "Anh nói b ỹ, ông có hai con r i đó. Gi ng h tr a ho c thì khuya là ông D cho coi phim sex h n hoi và h c h i t đó, ch t nh đ n gi s ng q quê, làm v n làm ru ng quen r i, thì em có bi t gì là làm tình đâu...".

Trong lúc trò chuy n, chúng tôi nhìn thấy có g n ch c khách ra vào, xe t i, xe du l ch đ i m i, xe g n máy các lo i đ u có. H u h t ng i khách nào v a ng l ng xu ng v ng là đ c m i vào trong, ch c n vài phút m i chào là đã th y h đi "vào trong" cùng m t cô gái... Ng i b n tôi cũng nháy m t v i Th và hai ng i b c "vào trong".

R i kh i quán Th, ng i b n tôi nói. "Trong đó đ c ba phòng, ch là vách ván ngăn h mà lúc nãy h t ch nên đ c cô ch quán linh đ ng m i vào phòng ng phía trong hành s luôn. O i quá, nên tao ki m c thoát trào cho yên chuy n...". S t n mà chúng tôi ph i tr cho l n vui v "h t" quán cà phê D là 75.000 đ ng t n n c gi i khát là 15.000 đ ng và t n boa theo giá cô gái m i chào "dzui dz " là 60.000 đ ng.

Xóm ăn chửi

Là m t trong nh ng thành ph phát tri n các t nh mi n Tây, thành ph M Tho, t nh Ti n Giang ngày càng có th m nhi u đi m vui ch i, gi i trí. Bên c nh nh ng lo i hình gi i trí lành m nh, cà phê gi i khát ôm, giá r t bình dân, bia ôm, h t tóc thanh n, g i đ u, massage nam,... ph c v t A đ n Z.

Qua kh i c u Long Đ nh, huy n Châu Thành (n i đây đ c nhi u ng i dân đ a ph ng đ i là "xóm ăn ch i"), chúng tôi b t g p g n ch c quán cà phê gi i khát, quán bia n m sát bên nhau, t t nhiên ng i tr c c a quán là nh ng cô gái tr trung, ăn m c h hang...

T p vào m t quán, phía tr c có nh ng cô gái má đ môi h ng, bên trong quá hoàn toàn thi u ánh sáng, ng i ngoài đ ng nhìn vào r t khó th y. Ch a k p ng i xu ng gh, chúng tôi đã "đ c" hai cô gái tr, m c qu n áo m ng tanh, thi u v i th a th t, làm l rõ v t h n c a đ lót nh x u n m trong, m t cô gái đánh "ch t" vào má anh b n tôi và nói: "Anh m i ghé l n đ u ph i hôn? M t l n đ đ anh nh đ i r i...".

Chúng tôi gọi nó là khát. Một cô gái vào trong làm nó, còn một cô gái ngồi hờn vào lòng bên tôi... Cô gái lúc này mang nó đến bóc khăn lau và lau trên mặt chúng tôi, cô gái ngồi với bên tôi thì có vẻ dễ dàng, một hai nút áo, cô gái lau dài xuống... - Anh trông quá hà, chắc dân công tử...

Đi đáp một lúc, tôi đi sang bàn gọi khát bên cạnh, đã có năm người khách ngồi bàn và trên đùi người nào cũng im phăng phắc, chắc có tiếng hôn rớt nhè, hoặc có tiếng còi thì a mãi với "tiết m" nào đó phát ra từ mặt, hai cô gái tiếp viên. Qua trao đổi cùng cô gái "c" tôi, tôi được biết, bán quán nó mỗi ngày được 700.000 đồng hàng tháng, và nó có nhu cầu "đi chơi" với khách thì cũng được đôi ba trăm ngàn, thông thường là "gọi quy" nhu cầu với khách ở nhà trọ, sáng sớm hôm sau về bán quán nó. Cũng theo lời cô gái, rớt nhu cầu khách làng chơi là nông dân đi phá phàng, quen biết nhu cầu nên lúc cũng chẳng cần phải trả tiền, miễn sao đôi bên vui vẻ là được, vì đó là nhu cầu sinh lý...

Khi tôi hỏi đến việc các cô gái ở đây không sợ bị nhảm nhí, không sợ bị đánh ghen hay sao thì cô gái trả lời tôi như queo: "Sợ gì, tôi em hàng lâu rồi thì thôi, chắc mấy ông nhà nông, suốt ngày ở ngoài ruộng, lấy gì có nhảm nhí mà nhảm nhí, còn đánh ghen thì rớt hiêm khi xảy ra, bởi vì các ông đi chơi rớt kín và tôi em chỉ "m" xài đi vài lần thôi, trả lời nguyên vẹn "hỏi trả", biết gì mà ghen...".

Chia tay quán nó, chúng tôi mỗi người chỉ một bộ ngàn đồng cho ly nó gọi khát của mình. Một cái giá rẻ "bèo" đi với hàng quán cà phê gọi khát có phắc với "ôm" từ A đến 80%... Nếu nói đến hiêm thông qua cà phê ôm, bia ôm, một đêm trá hình, thì có lẽ phải nhắc đến Cơn Thở, nó có nhu cầu đi "ôm" mà báo chí thông thường nhắc đến, trong phạm vi của bài viết, người viết chỉ nêu lên hiêm thông qua ôm đang phổ biến một số địa phương nông thôn...

Trên đường về Vĩnh Thanh - Long Mỹ, gần đến khu du lịch Ba Láng, có khá nhiều quán bia, cà phê gọi khát ôm. Tiếp vào một quán bia gần khu du lịch Ba Láng, chúng tôi được hai cô gái trung khá xinh đẹp khoảng 19 - 20 tuổi. Một váy ngắn màu xanh, màu trắng, cạp ngắn, và chiếc áo thun cùng màu, đến vào phòng trong, quần áo mặc đến hết.

"Giờ này nóng nóng, hai anh đi hai địa điểm em phắc với các anh nhé!". Chắc hẳn chúng tôi có ý kiến, cả hai cô gái sà vào lòng, hôn chùn chụt lên má, mỗi người làm một kiểu tình khác nhau. Tôi tìm cách thoát thác... Tiếng bia khui lập lập, anh bên tôi bỏ hai cô gái khui từ từ, đến còn thoi gian nói chuyện nữa. Khi nghe nói thế, cô gái váy trắng đứng lên báo: "Quả thật cho anh nè!". Nói xong cô gái nhàn nhàn kéo hờn chiếc váy lên, lấy tay anh bên tôi đi lên... Cả hai cô gái thay phiên nhau trình diễn nhu cầu tiết m.

Qua trao đổi chúng tôi được biết hàng tiếp viên ở đây không có tiền lương mà chỉ hưởng tiền theo đơn bia và tiền boa của khách sáng thì năm triệu ngàn đồng. Và họ hiểu các cô gái ngồi đây để uống sáng đi chơi qua đêm với khách khi có nhu cầu... Rồi khi tiếp cận họ ở đây, anh bên tôi một tôi gọi năm trăm ngàn đồng.

Như thâm nhập thực tế, người viết đã hiểu nhu cầu hờn với hiêm thông qua ôm phát triển ở nông thôn,

mọi dân bản tỉnh. Dãy hình thức là tiệm hớt tóc thanh nữ, gội đầu nam, kèm dịch vụ massage... các cô gái phục vụ, tiếp viên đầu tư tình ái. A đến Z. Với các cô gái phục vụ các quán này có hình thức ôm nói trên, mọi nơi họ tiếp theo một kiểu khác nhau, nhưng chung quy lại vẫn là thỏa mãn nhu cầu đòi hỏi ngày càng cao của khách làng chơi. Gội đầu gội đầu cùng, dù "lạ đã gọi rõ ràng", nếu muốn đi xa hơn, thì có sự thỏa thuận giá cả trước...

Với những cô gái các quán bia, mục đích của họ làm cho khách uống nhieu bia, nhieu rượu, để họ càng dễ dàng có nhieu tiền boa... và những cô gái tiệm cắt tóc thanh nữ, gội đầu nam kèm theo massage, cũng có hình thức phục vụ tiếp cận khách làng chơi... Một số nông thôn, nơi người quen quen có thói quen, tiền bạc không mang về cho gia đình mà lại trút hết vào đôi ba giờ đầu giờ mua vui.

Họ quen thuộc những cuộc mua vui

Lần lại một số điểm tiêu cực trên, cũng thấy có một số tiếp viên, người viết được biết có không ít cô gái đã bị nhiễm bệnh trong thời gian tiếp xúc, quan hệ với khách làng chơi, có người đã mắc bệnh AIDS, căn bệnh nguy hiểm của thế kỷ.

Theo tôi biết, có một thanh niên nông thôn Tiền Giang vào lập gia đình được một năm, rất siêng năng làm việc đầu tư ruộng rẫy giỏi, hai vợ chồng sống hạnh phúc. Đùng một cái cô vợ giận chồng, bỏ lên thành phố đi làm, nghe đâu là phục vụ quán bia ôm. Hai tháng hay, chồng theo tôi rồi về nhà bà, anh chồng đi uống bia ôm một, hai lần rồi mê tít cô gái bán bia ôm, vợ biết chuyện, thì là giận dữ bỏ chồng đi làm việc ở thành phố...

Học như câu chuyện của gia đình ông S. tỉnh An Giang, sống nghèo khổ, được số phận của con trai ngoài, gia đình ông S. khá hơn, có tiền ông S. được bệnh bà đi uống bia ôm cho biết, chuyện "nghe nói" cô gái bán bia ôm chồng họ con thì ba của ông có một tuổi. Có chuyện cũng không có gì xảy ra khi đến phòng chồng thì nhận thấy bà đi được cô gái bán bia ôm mà ông S. đang chấp, bán dâm cho một vài khách, đến đi xét nghiệm, cô gái đã nhiễm bệnh HIV, đang chuyển sang giai đoạn AIDS.

Ông S. còn biết người than phiền, gội đầu gội đầu, viết thư cho con trai mua thuốc gội đầu cho ông: "AIDS của có thuốc trị bệnh à!, Bà hãy báo người bệnh của bà có gì bình tâm mà đừng buồn...". Con trai ông S. nói với tôi qua điện thoại khi nghe cha nhắc mua thuốc trị bệnh AIDS giùm bệnh của ông... Còn nhieu và nhieu trẻ em gia đình nông thôn để vợ, ly tán chỉ vì có người nhà đi uống bia ôm, cà phê ôm...

Hội tiếp xúc bia ôm, cà phê ôm, mọi dân... để xô vỡ nông thôn là đi vào những nơi, nơi lo ngại của nhieu gia đình thất vọng lên án những người kinh doanh trên xác chết của phẫn, làm tan vỡ hạnh phúc của nhieu gia đình nông thôn. Đã đến lúc, chính quyền địa phương cần có biện pháp ngăn ngừa, xử phạt rắn đe dọa mọi dân trá hình, để được số việc xảy ra nhan nhản trên mặt đất người, bắt chấp dlu và pháp luật.